

fra Kjøbstæderne; det er aldeles i Overensstemmelse med hele den Udvikling, som man netop troede vilde finde Anklang her i denne Forsamling, at man ved Skoleraadene og ved Amtsraadsdirectionerne har søgt at fremme en communal Ordning af Skolevæsenet, at man har overført Skolevæsenet til de locale Autoriteter, til Mænd, som ere udgaaede fra Folkets Midte, og det er derfor aldeles i Overensstemmelse hermed, naar der er taget en saadan Bestemmelse som den, der findes i Loven af 8de Marts d. A. med Hensyn til Anvendelsen af de Midler, der i Finantsloven maatte blive bevilgede til Bondehøjskoler. Jeg maa iøvrigt gjøre den Bemærkning, at det maaskee vil blive nødvendigt, at der ved Bevillingen til disse Bondehøjskoler gjøres en lille Forandring. Naar det nemlig udtrykkeligt hedder i Loven af 8de Marts d. A., at hvad der af Sorø Akademi maatte bevilges til Bondehøjskoler, skal fordeles mellem Skolefondene, saa vil man, naar der her ikke skeer en lille Tilføining, blive udelukket fra at understøtte en Skole, der oftere har modtaget Tilskud, nemlig Rødning Højskole, saavel som en anden Skole, der nylig har dannet sig, og som ligger paa Kjøbenhavns Grund, men denne Forandring vil kunne gjøres ved 3die Behandling.

Hvad nu det foreliggende Endringsforslag angaaer, skulde det undre mig meget, om det ikke skulde kunne lykkes mig at gjøre det aldeles klart for de Herrer, at der aldeles ingen Anledning er til at stemme derfor. Det forekommer mig vel, at dette er tilstrækkeligt antydet af Ministeren, idet han sagde, at skulde der komme Begjæringer om flere Penge, end han selv havde begjæret, vilde han dog vide at tilfredsstille dem; men det være mig dog til ladt noget vidtløftigere at dvæle ved dette Punkt, for at gjøre det indlysende, at jeg, f. Ex. ved at tilraade Thinget at nægte denne større Bevilling, er i min fuldkommen gode Ret. Ved Anvendelsen af de Midler, hvorom der her er Spørgsmaal, er der af Ministeriet vist en Sparsomhed, der kommer den nærværende Tid tilgode — det er ganske vist, at det er Folkethinget, der ved sin Votering har sat denne Konto ind i Finantsloven, saa at det

vilde være i Overensstemmelse med Sagens historiske Udvikling, om Folkethinget forøgede Beløbet, men det er derimod urigtigt, naar det her er blevet bemærket, at Ministeren med begge Hænder skød Sagen fra sig, thi han skød den ikke engang fra sig med den ene Haand, men stemte for den; det er virkelig urigtigt, naar man betragter et saadant Forhold historisk, saa at sige om en Mand, der har stemt for et Forslag, at han med begge Hænder har skudt den fra sig; naar man her stemmer om Noget, kommer det overhovedet ikke an paa, hvad man gjør med Hænderne — fra Ministeriets Side har der, som sagt, været anvendt stor Sparsomhed ved Uddelingen af disse Midler, navnlig derved, at man først meget seent hen paa Aaret anvendte de bevilgede Penge. F. Ex. det Beløb af 5000 Rd., der er bevilget i Finantsaaret til 31te Marts 1857, er endnu ikke blevet anvist, Fordelingen deraf vil først skee i Marts Maaned; men naar der kommer nye Krav, saa er der Intet i veien for, at Ministeriet i April Maaned fyldestgjør de nye Krav, og det vil saaledes staae i Ministeriets Magt at bruge netop de 10,000 Rd., som ere foreslaaede af de Herrer; i Marts Maaned kan Ministeren anvende den Bevilling, han har faaet i Finantsaaret 1856—57, og i April Maaned kan han, hvis det gjøres nødvendigt, anvende de 5000 Rd., som blive voterede for Finantsaaret 1857—58; det er rigtignok kun i eet Aar, at dette kan skee, men i Finantslovsforslaget for 1858—59 vil Ministeren kunne opføre den Sum, som han vil finde nødvendig. Jeg vil derfor haabe, at selv de ærede Herrer, der have stillet Endringsforslag om de 10,000 Rd., ville, naar de holde sig det klart for Die, at der i Marts Maaned kan udbetales 5000 Rd., og at det staaer til Ministeren tidligt i Finantsaaret 1857—58 at udbetale det Beløb, som han saaer bevilget for sidstnævnte Finantsaar, komme til at erkende, at der ingen Anledning er til nu at forhøje Bevillingen til 10,000 Rd.; thi, da Fordelingen af den for indværende Finantsaar bevilgede Sum skeer saa seent, vil Ministeren, som allerede bemærket, kunne tilfredsstille alle sandsynlige Krav, der ville komme ind paa ham, og, hvis han derimod